

Phẩm 12: KHÔNG NÓI LỜI ÁC

Người trí lìa lời ác
Luôn nói lời chân thật
Khiến mọi người yêu thích
Khéo trụ đạo Bồ-đề.
Thường khen hạnh thanh tịnh
Bỏ lời nói nhiễm cấu
Người nào thích lời ác
Sẽ đọa vào cõi ác.
Ai nói lời hư dối
Là bỏ pháp chân thật
Phá nghiệp thiện đời sau
Không ác nào chẳng làm.
Người nào nói dối trá
Bị kẻ khác ghét chê
Mãi chịu khổ luân hồi
Không do đâu sinh Thiên.
Người tốt đều xa lánh
Gây giận cho mọi người
Chướng ngại các pháp lành
Đều do lời nói ác.
Người này ở trong đời
Miệng như có búa bén
Tự chặt đứt thân mình
Đều do lời nói ác.
Khiến người sinh ác độc
Thêm lớn các tội lỗi
Tạo tất cả lỗi lầm
Đều do lời nói ác.
Vì nói không chân thật
Bị người ác khinh thường
Chính vì nhân duyên ấy
Sau đọa làm ngựa quỉ.
Người trí không nói dối
Nói dối phải chịu tội
Hơi miệng luôn hôi thối
Sau chịu mọi quả khổ.
Ai bỏ hạnh chân thật
Là xa lìa chánh pháp
Vì xa lìa chánh pháp
Sinh vô lượng khổ đau.
Nếu nói lời chân thật
Được mọi người tôn trọng
Như Lai cũng khen ngợi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Ngọn đuốc sáng chánh pháp.
Luôn nói lời giải thoát
Không bỏ hạnh chân thật
Phải biết người như thế
Bước lên thêm Hiền thánh.
Người nào không chân thật
Sau chuyển làm thân nữ
Luôn nói lời hư dối
Sẽ đọa vào đường ác.
Chánh đạo chân thật ấy
Là lời chư Phật dạy
Là pháp tài tối thắng
Người cứu hộ bậc nhất.
Chân thật như ngọc quý
Tối thắng trong trang sức
Như mắt tịnh không nhơ
Luôn sáng soi rục rỡ.
Chân thật như kho báu
Vô giá dùng không cùng
Ai thực hành hạnh này
Bậc Tối thượng thế gian.
Như vua ở trong đời
Dùng vật báu trang sức
Người trí nói chân thật
Như trang sức chư Thiên.
Nói dối tội rất nặng
Như độc trong chất độc
Chúng lại là nguyên nhân
Đọa vào trong đường ác.
Không phải cha hay mẹ
Hoặc quyến thuộc bạn bè
Chỉ có hạnh chân thật
Không ai cứu giúp được.
Nếu gần người dối trá
Như chạm lửa địa ngục
Vì không biết kinh sợ
Nên bị chúng thiêu đốt.
Ngọn lửa này rất dữ
Đốt khô cả biển lớn
Hướng gì người vô trí
Bị đốt như cây cỏ.
Vì vậy hãy nhất tâm
Đừng bao giờ nói dối
Ai xa lìa nói dối
Không có những buồn lo.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Người nào thích nói dối
Luôn rời bỏ chân thật
Người ấy tự gây tội
Bỏ ngọc lấy ngói gạch.
Nếu ai không hiểu rõ
Thích nói lời hư dối
Đọa vào trong địa ngục
Mãi mãi chịu khổ đau.
Lời chân thật không khó
Kẻ vô trí không tu
Trang sức người thực hành
Thành tựu mọi pháp thiện.
Chân thật: Thiện bậc nhất
Hư dối: Ác rất sâu
Kẻ ngu bỏ công đức
Mà nhật lấy lỗi lầm.
Những hạt giống khổ não
Đều từ nói dối sinh
Người nào xa nói dối
Được tịch tĩnh, vô cầu.
Ai nói lời chân thật
Được mọi người thích nhìn
Phải biết kẻ hư dối
Luôn làm việc bất thiện.
Người nói lời chân thật
Tâm vui như chư Thiên
Kẻ ngu vì nói dối
Luôn sợ khổ vị lai.
Chân thật: Thiện bậc nhất
Hư dối: Ác thứ nhất
Bỏ lỗi, tạo công đức
Trong đời không ai bằng.
Thường sinh nơi tốt đẹp
Thụ hưởng những an lạc
Mong đạt đến Bồ-đề
Đều nhờ nhân chân thật.
Người nào không rời bỏ
Thêm nhiều lời hư dối
Thường sống nơi hiểm nạn
Chịu mọi quả khổ đau.
Chân thật: Đạo thù thắng
Hư dối: Nhân bất thiện
Không phải từ đâu đến
Cũng chẳng do người khác.
Phật dạy người chân thật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lìa bỏ các khổ đau
Là ngọn đèn sáng rực
Thuốc hay chữa bệnh tình.
Như độc và cam lồ
Hai thứ đều từ lưỡi
Độc như người nói dối
Cam lồ tựa chân thật.
Sống mãi trong chân thật
Sẽ được cam lồ kia
Người nói lời hư dối
Như kẻ ngu tìm độc.
Bỏ lời nói hư dối
Nhất định bị chúng hại
Như người uống thuốc độc
Không bao lâu bị chết.
Thân thể chẳng yên ổn
Nào có ích cho người
Ta, người đều tổn hại
Sao lại nói hư dối?
Chất độc ở thế gian
Người chết, độc không còn
Độc hư dối không thể
Hủy hoại trăm ngàn đời.
Phật nói đạo giải thoát
Lấy chân thật làm gốc
Trang nghiêm bằng tịnh hạnh
Được sống nơi tốt đẹp.
Chúng sinh theo nghiệp mình
Rơi trong dòng sông ái
Chỉ chèo thuyền chân thật
Mới có thể vượt qua.
Nhân ác của chúng sinh
Đều từ ái sinh ra
Đọa trong đường hiểm ác
Chân thật mới cứu được.
Như kim cương cứng bén
Có thể phá được đá
Khả năng của chân thật
Trừ hết các phiền não.
Chân thật lợi hai đời
Như tài sản vô tận
Khéo phân biệt các pháp
Tâm tư thường an ổn.
Tỳ-kheo có xấu ác
Bản tánh nhiều tham độc

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thường nói lời hư dối
Tâm ý luôn khinh động.
Người tốt đều xa lánh
Bị người đời ghét bỏ
Xem như là giặc oán
Vì không có chân thật.
Do những lời hư dối
Hại cả mình và người
Đã không chút lợi ích
Cớ sao không vứt bỏ.
Người nào hay nói dối
Hơi miệng thường hôi thối
Chư Thiên đều lánh xa
Nghèo khổ không chỗ tựa.
Người nào hay nói dối
Làm, nghĩ không an ổn
Thế gian, xuất thế gian
Luôn xa lìa chánh đạo.
Nếu không bỏ nói dối
Sẽ chịu quả cực khổ
Những chúng sinh như thế
Tự tìm đến đường ác.
Phải biết người chân thật
Được người đời tôn trọng
Vì vậy bỏ vọng ngôn
Thường tu thắng hạnh này.
Chân thật không gây hại
Luôn sinh tâm thương yêu
Là kho tàng chánh pháp
Hạnh cốt yếu sinh Thiên.
Chúng sinh đọa địa ngục
Hay cõi quỷ Diêm-ma
Đều do lời hư dối
Người trí rất cẩn thận.
Như dao, lửa, thuốc độc
Như dây, lưới, quỷ sứ
Phải biết người nói dối
Chịu quả khổ nặng nề.
Nếu không sợ nghiệp quả
Lâm chung chúng hiển hiện
Hãy xa bỏ lời ác
Thường thích nói chân thật.
Nếu không sẽ chịu khổ
Sinh vào dòng hèn hạ
Hai lưỡi gây mâu thuẫn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phát triển đến vô cùng.
Báo ác của hai lưỡi
Là đọa vào địa ngục
Từng niệm bị thiêu đốt
Tự chịu quả cực khổ.
Mang tâm hại ngấm ngấm
Bí mật bảo với nhau
Như hai miệng, hai lưỡi
Tự che đậy lỗi mình.
Người nào bỏ hai lưỡi
Chắc chắn được tịch tĩnh
Cắt ràng buộc bà con
Không sinh ý hòa hợp.
Hai lưỡi như rắn độc
Thường ở trong hang hốc
Ai là tội ác ấy
Sẽ không bị tai ương.
Người nào nói lời ác
Như đất mặn bỏ hoang
Do nói lời độc ác
Mọi người đều xa bỏ.
Như gậy dao gây bén
Sao không biết kinh sợ?
Ai thích nói lời ác
Ắt sẽ bị tổn hại.
Lưỡi như ngọn lửa dữ
Tâm tựa đồng củi khô
Lời ác như lửa hừng
Thiêu đốt các chúng sinh.
Người nào nói ái ngữ
Thế gian đều cung kính
Ai thấy cũng vui mừng
Xem như là cha mẹ.
Ái ngữ: thiện bậc nhất
Tạo niềm vui thù thắng
Vô lượng nhiệt nảo bức
Đều trở thành trong mát.
Ái ngữ sinh cõi trời
Được công đức thù thắng
Lại cũng như bạn tốt
Là tịch tĩnh tối thượng.
Quay lưng không tu tập
Những kinh điển chân thật
Như chut Phật quán sát
Lưỡi chỉ là miếng thịt.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thích nói lời chân thật
Đầy đủ các công đức
Sau đượ sinh cõi trời
Lưỡi như là ngọc quý.
Người nào tâm vọng tưởng
Bị ân ái lừa dối
Thích lấy tài sản người
Làm sao sinh cõi trời?
Vọng tưởng tạo nghiệp ác
Ngu si không xa bỏ
Tự chịu mọi nhiệt nã
Như lửa bùng do dầu.
Vọng tưởng mong gặt quả
Không nhân sao có đượ
Khổ đau sinh từ đó
Hãy rời bỏ tất cả.
Những chúng sinh ngu si
Thích làm việc tổn hại
Tâm tư luôn sân hận
Khác nào nọc độc rắn.
Tự tánh chỉ hiểm ác
Luôn đánh đập người khác
Nhiệt nã càng thiêu đốt
Chắc chắn chẳng sướng vui.
Không tiếng khen lợi dưỡng
Chẳng bà con bạn bè
Vì tâm thích gây hại
Người, thân không ủng hộ.
Người thích gây tổn hại
Như hắc ám phủ vây
Làm người khác buồn giận
Tội lỗi này rất sâu.
Không hại: Thiện bậc nhất
Đem an vui chúng sinh
Thường tu tập nhân ấy
Sẽ đạt đạo Bồ-đề.
Miệng tuy giảng chánh pháp
Tâm chỉ nghĩ bất thiện
Khác nào kẻ trộm cắp
Giặc ở trong chánh pháp.
Người nào khéo thuyết pháp
Nên làm theo lời giảng
Sẽ lìa cấu phiền nã
Mong đạt quả chân thật.
Chính vì lời hư dối*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nói nhiều việc thế tục
Vô lượng pháp xuất thế
Không hiểu được phần nào.
Hãy thích nói chân đế
Đừng nói theo thế tục
Người nương dựa thế tục
Bị luân hồi trôi buộc.
Thích làm trái phước nghiệp
Nhất định không nhân vui
Bỏ pháp tài xuất thế
Bậc trí dạy như vậy.
Thầy dạy lời lợi ích
Kẻ ngu không vâng lãnh
Sau chịu mọi khổ đau
Tâm hối hận ích gì?
Người nói lời chân thật
Trong lòng luôn hoan hỷ
Chư Thiên đều bảo hộ
Người thế gian cung kính.
Nhờ được người cung kính
Danh tiếng càng lẫy lừng
Thường tu hạnh chân thật
Ắt được sinh cõi trời.
Người nói lời hư dối
Nào loạn hết mọi người
Bị mọi người tức giận
Tuy sống chẳng khác chết.
Người nói lời hư dối
Như dao bén tổn thương
Phá công đức chân thật
Lưỡi ấy sao không rụng?
Người nói lời hư dối
Như đồng lửa cháy rục
Lại cũng như rắn độc
Đều từ miệng phát ra.
Lời hư dối độc nhất
Đất tốt sinh chất độc
Tổn não các chúng sinh
Dẫn đầu đọa địa ngục.
Người nói lời hư dối
Mọi nghiệp ác từ lưỡi
Như từ trong miệng mình
Chảy máu, mủ, phân dãi.
Lưỡi người như dây trói
Kéo lôi vào đường ác

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phá hoại cầu chánh pháp
Đều do nói hư dối.
Không phải phật, giới tịnh
Không phải cha hay mẹ
Người này vì trí ác
Không ai cứu khổ đau.
Ai nói lời hư dối
Là tự khinh miệt mình
Người trí đều xa lánh
Chư Thiên cũng xa lìa.
Không giữ gìn lời nói
Luôn sinh tâm sân hận
Người này ít phước đức
Đến đâu chịu khổ nhiều.
Thấy người vui ganh ghét
Không che đậy lỗi người
Phải biết người như thế
Ắt đọa vào đường ác.
Kẻ ngu chỉ nói suông
Lại không thể tu tập
Nói và làm trái nhau
Phải chịu vô lượng khổ.
Không sống trong chánh pháp
Thích nói việc của người
Người này sống ở đời
Cao ngạo không trí tuệ.
Người được dạy chân chánh
Nhưng chống trái không tin
Chịu quả báo địa ngục
Mười vạn Ni-phù-đà.
Người nói lời hư dối
Vui thích làm điều ác
Chịu quả báo địa ngục
Mười vạn Ni-phù-đà.
Người nói lời hư dối
Vui thích làm việc ác
Chịu quả báo địa ngục
Năm mươi sáu phù-đà.
Thích tạo tác nhân ác
Hiểu sai không chân thật
Người ngu si như thế
Càng thêm tối tăm thôi.
Chân thật: Pháp tài quý
Bền vững không thể dời
Nhờ đó sinh cõi trời

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cửa lên cõi thường lạc.
Vì vậy nên nhất tâm
Luôn nhớ pháp chân thật
Người này được tối thượng
Nơi bất sinh bất diệt.
Công đức chân thật ấy
Sinh niềm vui tịch tĩnh
Người trí là hư dối
Được chư Phật ngợi khen.*

